



του Άθωνα

στην πανώρια

αυτή περιοχή της Βίγλας, που έχει πολύ ανοιχτόν ορίζοντα προς όλες τις κατευθύνσεις και βλέπει τα απέραντα γαλανά νερά του Αιγαίου Πελάγους, τον δέκατο τέταρτο αιώνα ήρθε και αρκετά χρόνια εφησύχαζε, ο νηπτικώτατος πατήρ και διδάσκαλος άγιος Γρηγόριος ο Σιναίτης, ο οποίος δίδαξε και ανέδειξε πολλούς μαθητές της νηπτικής θεωρίας και πρακτικής καρδιακής προσευχής.

Μεταξύ των μαθητών του, σαν αστέρι πρώτου μεγέθους έλαμπε ο απλός και αγαθός Μάρκος, ο οποίος στην τοποθεσία αυτή αξιώθηκε να δει θαυμάσιο και υπερφυσικό όραμα : Στο υψηλότερο και πιο θαυματικό μέρος της «βίγλας», είδε σε ζωντανή εικόνα το τελευταίο μεγαλυνάριο, που ψάλλομε στο τέλος του μεγάλου Παρακλητικού Κανόνα της Παναγίας που λέγει :

«Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην.»

Δηλαδή είδε ένα χρυσόπλοκο και χρυσόκτιστο πύργο, πάνω στον οποίον ήταν ολοφώτεινος και ηλιοστάλακτος θρόνος. Επί του θρόνου αυτού, σα Βασίλισσα ουρανού και γης κάθονταν η Κυρία και Δέσποινα του κόσμου, Υπεραγία Θεοτόκος

και Αειπάρθενος Μαρία, φέρουσα στην αγκαλιά της, τον Υιόν και Θεόν Της, Κύριον και Σωτήρα ημών Ιησούν Χριστόν.

Στον πύργο αυτόν, γύρω-γύρω σαν τείχος, ήταν δώδεκα ολόχρυσοι θρόνοι, επί των οποίων κάθονταν οι δώδεκα άγιοι Απόστολοι του Κυρίου, οι οποίοι, μαζί με τα Αγγελικά Τάγματα και τους αγιορείτες Πατέρες, υμνούσαν, ευλογούσαν και δοξολογούσαν τον Κύριο της δόξης και Θεόν, τιμώντες ταυτόχρονα με ύμνους και μεγαλυνάρια, την Παναγία Μητέρα, του Υιού και Λόγου του Θεού, Θεοτόκο Μαρία. Γύρω δε από όλους αυτούς ήταν άπειρο πλήθος Μοναχών και χριστιανών, που δοξολογούσαν κι αυτοί το Θεό και την μητέρα του Χριστού και θαύμαζαν τη δόξα και χάρη της Παναγίας Θεοτόκου και εμακάριζαν την «αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών».

Και εφόσον γίνονταν αυτά στο ανατολικό μέρος, ο άγιος Μάρκος, γύρισε δυτικά και βλέπει μακριά και σε μεγάλη απόσταση, από την Παναγία, μια τσιγγάνα – γύφτισσα – η οποία έκανε διάφορα αστεία και κωμικά νούμερα, θεατρικές κινήσεις, ξεγυμνώματα και διάφορες άλλες ασχήμιες και ξεδιάντροπες παραστάσεις. Είχαν και κει μαζευτεί μερικοί άνθρωποι, που περιεργάζονταν, και χάζευαν και διασκέδαζαν με τις επιδείξεις και άσεμνες σκηνές που έκανε η γύφτισσα.

Τότε με φρίκη, παρατήρησε, ο άγιος Μάρκος, πως λίγοι-λίγοι από τους χριστιανούς, αλλά κι από τους Μοναχούς ακόμη, οι οποίοι πρώτα ήταν κοντά στην Παναγία και υμνολογούσαν το Θεό, άφηναν το χώρο του χρυσού εκείνου πύργου, που υμνολογούσαν το Θεό Άγγελοι και Άγιοι, και νικώμενοι από σατανική περιέργεια, γύριζαν προς το μέρος εκείνο της τσιγγάνας, πήγαιναν κοντά της, τους άρεσαν οι επιδείξεις της, κι έτσι άρχισαν σιγά-σιγά και δειλά-δειλά να φεύγουν όλοι από τη θεία ομήγυρη και λαμπρή εκείνη δόξα της Παναγίας και να πηγαίνουν κοντά στη γύφτισσα, φοβερό και τρομερό όραμα, αλλά αληθινά προφητικό.

Η Παναγία έμεινε μόνη, με τους Αγγέλους και τους Αγίους και με λίγους καλούς Μοναχούς και πιστούς χριστιανούς, με τους οποίους ακατάπαυστα υμνούσε και δοξολογούσε τον Κύριο της δόξης. Με λύπη της δε πολλή έβλεπε τους άλλους πούφευγαν και προτιμούσαν να ιδούν τα έσχη και να ακούσουν τα αδιάντροπα τραγούδια της πόρνης τσιγγάνας, παρά να μένουν και με την Παναγία και τους Αγίους να δοξολογούν τον Κύριο.

Ο άγιος Μάρκος, όσο στην αρχή χάρηκε, που είδε την Παναγία να αστράφτει περισσότερο από τον ήλιο, και τους αγίους Αποστόλους, με τα ουράνια Τάγματα των Αγγέλων και των Αγίων, που προσευχόντουσαν και δοξολογούσαν το Θεό, τόσο λυπήθηκε περισσότερο και τον κατάλαβε φόβος και τρόμος, σαν είδε τους

ανόητους εκείνους ανθρώπους και καλογήρους ακόμη να εγκαταλείπουν τη Βασίλισσα των Αγγέλων και να προτιμούν μια βρωμερή, ακάθαρτη και κατά πάντα βέβηλη πόρνη γυναίκα. Να προτιμούν τα ανήθικα ρυπαρά και τραγούδια, από τους θείους ύμνους και την ακατάπαυστη δοξολογία του Θεού και να πηγαίνουν κοντά στα όργανα του σατανά !

*ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ, ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ, τομ. Α΄, ΑΘΗΝΑΙ 1980, σ. 201 κ.ε.

Πηγή: ekklisiaonline.gr